Контрольный экземпляр

ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ — XXV З'ЇЗДОВІ КПРС

«Глибоко і критично проаналізувати результати роботи, намітити і здійснити конкретні заходи, спрямовані на підвищення дієвості соціалістичного змагання. Повніше використати різноманітні форми матеріального і морального заохочення передовиків виробництва, колективів підприємств, які достроково завершили завдання п'ятирічки».

З Постанови Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС».

ЗАГІН ОЧОЛИВ СЕКРЕТАР

За ініціативою комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» в Новомиргородському районі створили 28 кормодобувних комсомольсько - молодіжних загонів. Є серед них і механізовані, є й такі, де в один колектив згуртовані молоді трудівники різних професій. А в кормодобувній групі Златопільського зоотехнікуму—всі учні. Півтора місяця тому вісім майбутніх зоотехніків після здачі екзаменів прийшли на Новомиргородський комбікормовий завод. Брати Микола та Петро Мельниченки, Василь Письмак, Леонід Заїка, Григорій Жирний, Василь Скитецький та Леонід Василига під час третього трудового семестру вирішили допомогти робітникам підприємства у виготовленні вітамінізованого трав'яного борошна. Очолив кормодобувний загін секретар комітету комсомолу зоотехнікуму Микола Аріксон. Юнаки тоді стали на вахту: сорок ударних днів роботи — на честь сорокаріччя стахановського руху. Щойно вони прозвітували, що впоралися із завданням. Вахта була дійсно ударною. При зобов'язанні 400 тонн, колектив виробив 420 тонн трав'яного борошна.

Нарощують темпи заготівлі кормів для громадської худоби кормодобувні механізовані комсомольсько-молодіжні загони колгоспів «Україна», «Прогрес». Тут щодоби закладають в траншеї 350—300 тонн зеленої маси.

У ініціаторів змагання, кормозаготівельників колгоспу «Жовтень», справи не розходяться з словами. Юнаки і дівчата планували, щоб кожен член Спілки накосив 10 центнерів різнотрав'я, а нині на кожного вже припадає 11.

О. ЗАВІРЮХА,
завідуючий відділом комсомольських організацій Новомиргородського райкому комсомолу.

Швидко минають студентські канікули. Для одних вони пройшли в будзагонах, в далеких і близьких мандрівках. А студентка Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Алла ГАЛІЧ щаслива з того, що провела все літо з школярами, працюючи в піонерському таборі «Орля», що в селі Комишувате Новоукраїнського району.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ХЛІБОРОБСЬКИЙ ДЕВІЗ

Косовицю ранніх зернових комсомольці і молодь району проводили під девізом: «100 тисяч центнерів хліба — руками молодих». Юнаки і дівчата дотримали слова, зібрали 150 тисяч тонн зерна. Нині молоді трудівники району в змаганні за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС по-ударному заготовляють корми для громадського тваринництва, готують грунт до сівби озимих.

В. ЯРЕМЧУК,
завідуючий відділом комсомольських організацій Ульяновського РК ЛКСМУ.

Щозміни — півтори норми

В нашому господарстві укомплектовано комсомольсько-молодіжну механізовану колону, яка транспортує і вносить у грунт органічні і мінеральні добрива.

За загоном закріплено п'ять колісних тракторів, бульдозер, навантажувач. Працює колектив протягом року. На комсомольських зборах, що відбулися на початку січня, механізатори взяли завдання удобрювати ниву так, щоб родила рясно. Вже вивезли на поля майже 30 тисяч тонн органічних, внесли близько дві тисячі тонн мінеральних добрив. Всі члени колективу щозміни виконують не менше, ніж півтори норми.

Л. БОРДІЯН,
керівник комсомольсько-молодіжної механізованої колони по вивезенню добрив радгоспу «Кіровоградський» Маловисківського району.

За традицією — достроково

У нас вже стало правилом, що про виконання місячних і квартальних планів бригада доповідає завжди достроково.

Так було і в першому півріччі, коли виробниче завдання ми виконали на 137 процентів.

Нині колектив стоїть на ударній трудовій вахті, присвяченій XXV з'їзду КПРС та сорокаріччю стахановського руху. Докладаємо всіх зусиль, щоб завершити соціалістичні зобов'язання останнього року п'ятирічки до Жовтневих свят. Кожен член бригади до кінця грудня зобов'язався оволодіти однією суміжною професією.

А. РУДЬ,
бригадир комсомольсько - молодіжної бригади електрослюсарів кар'єроуправління виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 101 (2049).

СУБОТНІЙ ВИПУСК

23 СЕРПНЯ 1975 р.

Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д. І. ПИЖЕВСЬКОГО

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ І РАДІ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

про підсумки соціалістичного змагання областей по будівництву на селі за перше півріччя 1975 року

ЦК Компартії України і Рада Міністрів Української РСР, розглянувши підсумки соціалістичного змагання областей по будівництву на селі за 1 півріччя 1975 року, визнали переможцями:

— Дніпропетровську область (перший секретар обкому партії О. Ф. Ватченко, голова облвиконкому М. В. Пашов), якій присуджено перехідний Червоний прапор ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР з видачею першої грошової премії в розмірі 15 тисяч карбованців;

— Кримську область (перший секретар обкому партії М. К. Кириченко, голова облвиконкому Т. М. Чемодуров), якій присуджено перехідний Червоний прапор ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР з видачею другої грошової премії в розмірі 10 тисяч карбованців;

— Запорізьку область (перший секретар обкому партії М. М. Всеволожський, голова облвиконкому М. В. Хорунжий), якій присуджено перехідний Червоний прапор ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР з видачею третьої грошової премії в розмірі 5 тисяч карбованців.

Відмічено, що хороших показників у соціалістичному змаганні по будівництву на селі досягли Закарпатська і Черкаська області.

Центральний Комітет Компартії України і Рада Міністрів УРСР зобов'язали партійні комітети, радянські та сільськогосподарські органи, будівельні організації широко розгорнути соціалістичне змагання за успішне виконання планів і прийнятих зобов'язань по введенню в дію виробничих потужностей та культурно-побутових об'єктів, підвищенню якості і зниженню вартості будівництва на селі, за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

Штаб приймає рішення

Лічені дні залишаються до пуску ударної комсомольської будови області — Сальківського цукрового заводу. Двадцять п'ятого серпня намічено попередньо перевірити роботу всього комплексу установок, машин і механізмів. В ці напружені дні комсомольці та молодь району вирішили прийти на допомогу будівельникам. Райком комсомолу створив тимчасовий штаб по проведенню суботників і недільників на ударній будові.

Нещодавно в Салькове приїхали майже сто юнаків і дівчат з підприємств та установ райцентру і з селища графітників Завалля. Добровольців зустріли начальник будівельного комплексу В. Г. Коновалов і начальник штабу комсомольської будови Поліна Гишко, майстри дільниць. Під час суботника юнаки і дівчата прибирали будівельні рештки, збирали металевий брухт, підготували робочі місця для наступних робочих змін.

Районний штаб прийняв рішення до пуску заводу провести ще кілька суботників.

С. ПУСТОВОЙТ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Гайворонського РК ЛКСМУ.

НАСТАВНИК — КОЛЕКТИВ

ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ

МИНАЮТЬ роки. Ось уже незабаром два десятиліття, як я вперше переступив прохідну електромеханічного заводу. П'ятнадцять років очолюю бригаду слюсарів. Для кожного з нас завод став рідним і близьким. Ми горді тим, що його продукція надходить в тридцять країн світу, а 90,4 процента виробів мають державний Знак якості.

З кожним роком оновлюється і молодіє підприємство. Нині більше половини членів колективу — молодь. Юнаки та дівчата продовжують славні трудові традиції старшого покоління. В цьому чимала заслуга наставників — ветеранів заводу Олексія Федоровича Клевака, Ніни Онуфріївни Кондратенко, Василя Пилиповича Хоревського, Івана Демидовича Дудка, Івана Дмитровича Бугайченка та багатьох інших. Адже це вони виховали і дали путівку в життя цілому поколінню молодих робітників, які нині трудяться поряд із своїми вчителями, примножують трудові здобутки електроприладобудівників. Нині на заводі понад 100 кадрових робітників — наставники молоді.

Вишукуємо нові форми трудового виховання. Все більше зарекомендовує себе колективний вплив на молоде поповнення. Візьмемо нашу бригаду. В основному до нас вливається молодь після закінчення середньої школи, служби в рядах Радянської Армії.

Новачки з часом адаптуються, оволодівають професією, звикають до традицій бригади. Звичайно, це вдається не відразу. Пам'ятаю, кілька років тому до нас прийшли Володимир Шинкаренко і Валерій Глущенко. Не раз вони завдавали нам прикрощів. Та ми виховували їх наполегливо. Невдовзі хлопці стали висококваліфікованими робітниками. Ветерани партії дали їм рекомендації, юнаки стали комуністами. Нині обидва молоді виробничники — депутати міської Ради депутатів трудящих.

Особливо багато довелося попрацювати з Олександром Клишніним. Юнак спочатку жив сам по собі. Члени бригади допомагали йому в роботі, радили, як краще виконати ту чи іншу операцію, подружили з книгою. І Олександр поступово освоїв професію слюсаря-монтажника металоконструкцій. Його прийняли в комсомол.

Ще в червні минулого року бригада завершила свою п'ятирічку, а нині вже видає продукцію в рахунок серпня 1976 року. Наставники молоді разом зі своїми підшефними йдуть в перших рядах передовиків дев'ятої п'ятирічки.

М. ЛАВРЕНКО,
бригадир слюсарів-монтажників комсомольсько-молодіжної бригади Олександрійського електромеханічного заводу, кавалер знака ЦК ВЛКСМ «Наставник молоді».

Звіти і вибори в комсомолі

СКЛАДОВІ УСПІХУ

Групкомсорг автогаража колгоспу «Путь Октября» М. Чорнокожев під час звітно-виборних зборів хвилювався більше, ніж інші. Кому, як не комсомольському ватажкові, знати проблеми колективу, з півслова розуміти, що хвилює кожного. Тому так уважно слухав товаришів, які обговорювали його звітну доповідь, намагався вловити те, що, можливо, пропустив у своєму виступі.

А говорили і про виробничі справи, внутріспілкову роботу, аналізували виконання комсомольських доручень. Всі наголошували на тому, що висока нагорода, вимпел ЦК ЛКСМУ — аванс, наказ працювати ще краще. Підкреслювали: успіху не можна досягти, коли заспокоїтись досягнутим.

Де б не трудилися молоді водії — на ремонті техніки, перевезенні зерна чи доставці будівельних матеріалів, думка в них завжди одна: перевиконати норму, підвищити якість робіт. З таким прагненням починають свій робочий день І. Хлобушин, І. Горбунов, інші комсомольці, які трудяться під девізом: «П'ятирічці — ударний фініш!». І на зборах постановили: усім колективом боротися за почесне право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їздові КПРС. Для них це означає: економити кожен грам пального, високопродуктивно використовувати техніку, достроково виконати зобов'язання.

В. ПРИЛИПКО,
інструктор Онуфріївського РК ЛКСМУ.

Професій багато—обери свою

БРИГАДИР НАВЧАЛЬНО-ВИРОБНИЧОЇ

НАВЧАЛЬНО-ВИРОБНИЧА бригада Панчівської середньої школи, що на Новомиргородщині, має заслужену славу. Її не раз нагороджували медалями Всесоюзної Виставки досягнень народного господарства, преміювали трактором, автомашиною, членів бригади годинниками та іншими цінними подарунками. Її вихованці давно вже трудяться в колгоспі механізаторами, агрономами, бригадирами, тваринниками. Бо живе й діє вона з 1956 року.

А керували нею, були бригадирами комсомольці з дев'ятого, десятого класів, серйозні і шановані юнаки і дівчата.

Цього року її керівник, десятикласниця - випускниця Віра Ульянцева закінчувала школу. Треба було обрати нового бригадира. Гідних, справді чудових товаришів з відмінною поведінкою, відмінників навчання, трудолюбів в старших класах не злічити.

Проте, на зборах майже всі, ніби змовившись, назвали одне прізвище:

— Наталка Мицул!

Вперше за всю історію бригади піонерці-семикласниці вручали і поле, і долю навчально-виробничої.

І гадаєте — так, випадково? Ой, ні! У школі все на виду. Наталка вчиться дуже добре. І за цей рік за відмінні успіхи у навчанні і за зразкову поведінку її нагороджено похвальною грамотою. Поважають її друзі за те, що вона товариська, завжди прийде товаришеві на поміч. Та й це ще не все. Кожен бачить — Наталка любить працю. Нікому про це не говорить, а на пришкільній ділянці, де господарює, завжди все найкраще. І в колгоспі вона допомагає мамі на ділянках буряків, соняшників. І що закохана в поле — не приховує ні від кого. З захопленням розповідала в класі подругам, яке чарівне й гарне воно...

Слова з пісні не викинеш — знайшлися й такі, що руку піднесли, але з іронією поглядали на дівчину. Тендітна, почервоніла, з несподіванки за обрання й слова не вимовить: та який же з неї буде бригадир?

А вона, навчаючись, ніби непомітно, але із захопленням поринала в справи бригади. Посіяли все добре. І сходи вийшли дружні. Та несподівано збіглося все, час стиснувся, як пружина, настала пора обробітку. А тут і підготовка до екзаменів.

Навчально - виробнича... Вчись... Хороше вчись. Зумій п'ятірками і четвірками відзвітувати Батьківщині... І праці не забувай. Не забувай, що підіймаються, ростуть буряки, соняшники, кукурудза... Прорви їх, забезпеч у гніздах потрібну кількість рослин.

От тут і розкрилася неспокійна душа піонерки. За всім і за всіма стежили її пильні господарські очі. Сама готувалася до екзаменів, дбала й про товаришів. А у вільний час — дружною, боєвою бригадою — в поле, на степові простори, на розмай вітрів, до сонця!

Старанних та працьовитих Наталка похвалить, скаже керівникові бригади вчительці-агрономові Людмилі Гнатівні, щоб відзначили в наказі, хто відстане — допоможе. З поля заверне до правління, сміливо заговорить з головою колгоспу про екскурсію. Так і заявить: хочемо побувати і на батьківщині Шевченка, і там, де гриміла Корсунь-Шевченківська битва.

Голова бідкатиметься, що коштів обмаль, а Наталка й завтра своє, — І екскурсія згодом відбудеться!..

А з недбайливими та ледачими отими, що іронічно поглядали, мова у дівчини особлива, гостра.

Три десятикласники, хлопці дужі і засмаглі, просапали кукурудзу скраю, а трохи далі бур'яни такі ж густі і залишилися.

В їдальні — гомін, сміх. Там для бригади безкоштовні смачні обіди. Наталка закликала трьох у клас:

— То як ваші бур'яни, хлопці?

— Все гаразд, прополені.

— Підете завтра, щоб справді було все гаразд!

— Підеш сама. Нічого до нас приставати!

— Можу й піти. Але знайте, що характеристики вам писатиму і я. Так і напишемо, що праці ви не любите!

— Що? Що?..

— Те, що чуєте. І додам, що тих, хто праці не любить, теж ніде не люблять!

— Та ти що?..

— Перестань! Вона правду каже... Вибач, Наталко. Прийди в поле завтра, перевіриш...

Перевірила. Усміхнулась... От тепер все гаразд... Бур'янцю — жодного!

І тоді ж попрямувала й до тракторного стану, знайшла агронома, уточнювала як і чим ще підживлювати рослини. З директором школи Іваном Павловичем Піддубним радилась:

— Соняшники дуже густі. Треба їх прорвати.

На те охоче згодились піонери з табору. Створили трудовий десант. Прорвані соняшники наче звеселіли...

А в Наталки нові турботи: бригаду попросили допомогти городникам. На раді бригади одноголосно прийняли рішення: негайно допомогти. Кому ж не хочеться, щоб зародили хрумкі огірочки, щоб зачервоніли сосковиті помідори? Літо видалось без дощів, кожна крапелька вологи дорога. І нехай іде вона рослинам, а не бур'янам. Наталка теж взяла сапку і полола міжряддя з подружками...

А ще дбає юний бригадир, щоб жила в них і пісня, щоб були культпоходи в кіно, змагання на футбольному полі, на стадіоні, на річці...

Літо, красне літечко. У сонячну днину ви побачите в полі дівчину, піонерку. Бригадира навчально-виробничої. Струнка, чорнобрива, чорноока. Усміхнена і весела. Бо веселе її поле!

Кукурудза виросла висока та качанисто. Лапате листя буряків. Соняшники, мов стіна... І сміється радісно дівчина — хороше жити, хороше мати таке чудове поле!

М. СТОЯН,
наш громадський кореспондент.
с. Панчеве.
Новомиргородського району.

ТУЛЬЧА—МІСТО НА ДУНАЇ

23 СЕРПНЯ — НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО РУМУНСЬКОГО НАРОДУ, ДЕНЬ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ФАШИСТСЬКОГО ЯРМА.

РУМУНСЬКИЙ народ урочисто святкує День звільнення. У серпневі дні 1944 року частини Радянської Армії, розгромивши гітлерівське угруповання в районі Кишинев—Ясси, почали визволення Румунії. В результаті цього фашистський режим Антонеску був позбавлений збройної підтримки. Склались сприятливі умови для його повалення і виходу країни з війни. Повсталий народ виступив зі зброєю в руках проти нацистської Німеччини і разом з Радянською Армією звільнив свою країну від фашистів.

Ставши на шлях будівництва соціалізму, він добився значних успіхів: з відсталої сільськогосподарської країни Румунія перетворилась в аграрно-індустріальну державу з розвинутою промисловістю і передовим сільським господарством. Румунська промисловість випускає тепер за півмісяця стільки ж продукції, скільки випускалось її до війни за цілий рік.

Одним з вирішальних факторів швидкого прогресу Румунії було і залишається її тісне співробітництво з Радянським Союзом та іншими соціалістичними країнами.

Невпізнанно змінились румунські міста. Прикладом може служити Тульча, яка розкинулась на крутих берегах Дунаю.

В буржуазно-поміщицькій Румунії Тульча була невеличким містечком: близько ста будинків і жодного промислового підприємства.

Після встановлення народної влади, розповів нам секретар повітового комітету Румунської комуністичної партії Александр Волков, місто почало розвиватись по-казковому швидко. Про темпи його розвитку можна судити хоч би з того, що в Тульчі виросли підприємства загальнодержавного значення, в цехах яких трудиться двадцятитисячна армія робітників. В місті збудовані також глиноземний завод, овочевих консервів (значна кількість продукції якого йде на експорт до Радянського Союзу), підприємство по переробці комишу, механізований молокозавод...

Тульча тепер — один з найбільших транспортних вузлів Румунії.

Важливе значення для економічного розвитку Тульчі відіграє перетворення її в головну базу румунського океанського риболовного флоту. В цій галузі економіки Румунія співробітничає з Радянським Союзом та іншими соціалістичними країнами. На березі Дунаю піднялись цехи найбільшого в країні рибоконсервного заводу.

Тульчани з гордістю розповідають про свої досягнення. Вони справедливо вважають, що основою всіх їх успіхів є тісне співробітництво з соціалістичними країнами і, в першу чергу, з Радянським Союзом.

...Коли над Тульчею спускається теплий південний вечір і на темному небі засвічуються яскраві зірки, далеко за Дунаєм можна розгледіти мереживо вогнів. Це світяться вулиці радянського міста Ізмаїла, з яким у Тульчі встановились і з кожним роком міцнішають дружні зв'язки.

В. КЛИМЕНКО,
кор. ТАРС.
Бухарест.

«ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ»

— під таким девізом у кінотеатрах країни пройде тематичний показ фільмів, присвячений 40-річчю стахановського руху. В програмі — кінокартини, які розповідають про трудовий героїзм робітничого класу і колгоспного селянства, про втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС і планів дев'ятої п'ятирічки. Глядачі знову побачать найкращі стрічки минулих років, а також фільми, створені останнім часом.

ПРИВІТИ З „ЧЕРВОНИХ ВІТРИЛ“...

◆ ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

Ранкову тишу соснового лісу вже не будять дзвінкі піонерські сурми і чіткий барабанний дріб. В різні кінці нашої області роз'їхались діти будівельників, які відпочивали в піонерському таборі «Червоні вітрила». Та довго будуть вони згадувати чудові дні, проведені на березі Інгулу.

Майже три місяці майоріли на сонці червоні вітрила табору. Понад вісімсот школярів відпочило тут протягом літа. Про те, щоб їм не доводилось нудьгувати, подбали начальник табору Віра Давидівна Півнева, старші піонервожаті Людмила Масаніна та Світлана Ніколаєва, фізрук Микола Іванович Савченко.

У свою рідну Злинку повіз спогади про День фізкультурника Юрко Колечкін. Саме тоді всі мешканці табору складали норми на значок ГПО. І Юра переміг майже у всіх видах програми. Трохи хвилювався в цей день і Толя Філіпов — капітан футбольної команди табору. Адже на це свято були призначені ігри зональної першості з футболу між таборами «Орлятко», «Дружба», «Горн» та «Червоні вітрила». І якою ж була радість Толі та його друзів по команді, коли вони виявились переможцями! Нагородою для них була поїздка в Умань, на екскурсію до чудового дендропарку Софіївка. З цією ж екскурсією вирушили і переможці конкурсу «Малюнок на асфальті», що проходив під девізом «Я бачу світ», і ті, хто виборов першість у конкурсі на кращу стінну газету.

Надовго запам'ятається школярам зустріч з ветераном праці, робітником заводу «Червона зірка» Героєм Соціалістичної Праці Олексієм Олексійовичем Кошурко, який захоплено розповідав про свою професію.

Бадьорі, засмаглі, з веселими іскорками в очах повертаються до рідних домівок діти. І везуть з собою не лише щедрі дарунки літа, а й спогади про «Червоні вітрила», які вони встигли полюбити.

І. ЯРМОЛЮК,
піонервожата табору «Червоні вітрила».

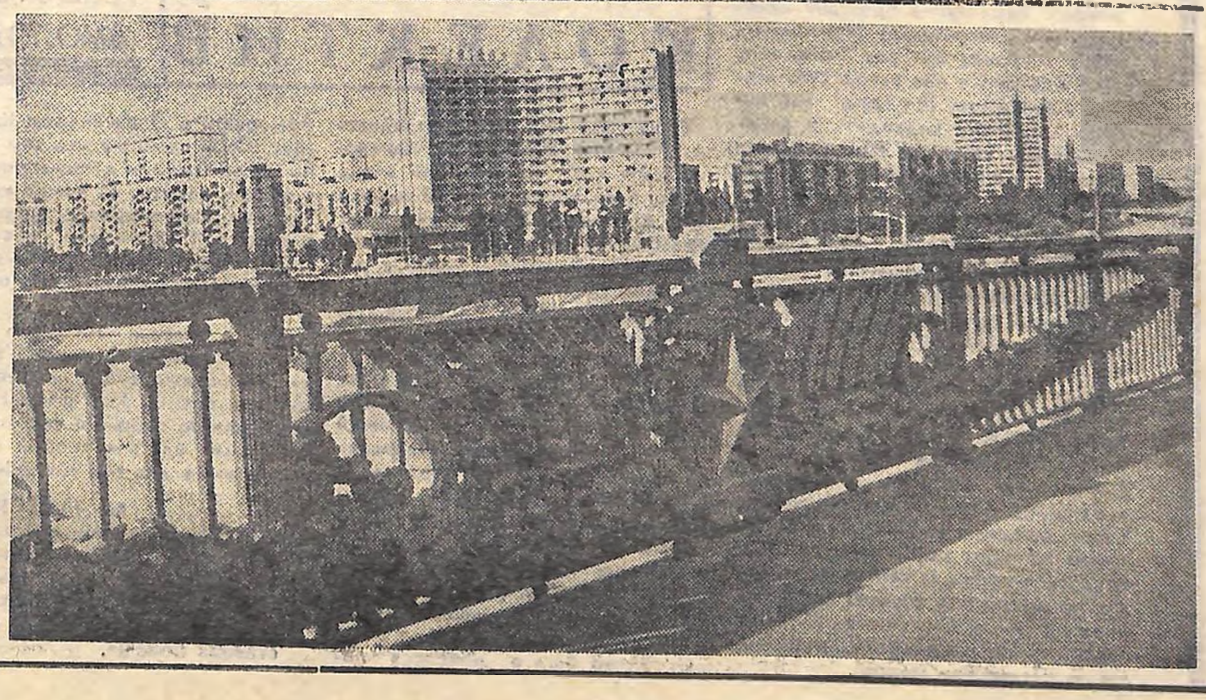

КИЇВ СЬОГОДНІ.
Русанівський житловий масив.
Фото П. ЗДОРОВИЛА, А. ПІДДУБНОГО.

Анатолій КРИМСЬКИЙ

ТРИПТИХ ПРО МОЄ ДИТИНСТВО

Моїм ровесникам, дітям сорокових років, присвячую у 30-річчя Перемоги.

I.

Чи геть забуду — не знаю,
Бо й досі ще серце клякне,
Коли раптово згадаю
Дитинство своє залякане.
Як вдарить у сполох ночі
Собачим виттям фугасів,
Як знову постануть очі
Убитого діда Власа.
В жахній, неприродній позі,
Скоцюрбивши руки дужі,
Лежав дідусь на дорозі
У чорній липкій калюжі,
А німець товстий, високий,
У мене поглядом впершись,
Мені за пазуху совав
Холодну липку цукерку.
Надсадно ревіли танки
Та чув я чийсь голос ззаду,
Що треба сказати «данке»
«Хорошому» цьому дяді...
Я був малою дитиною
У світі важкім, жорстокім,
Було мені п'ять з половиною
Напівдистрофічних років
І я, не сказавши «данке»,
Від жаху втратив свідомість.
В якомусь старому дранті
Мене принесли додому,
А потім, — казала мати,
Я марив, пітний, гарячий,
І кликав батька до хати
Пронизливо-диким плачем,
Та батько не міг примчати
Ні в ту хвилину, ні потім —
Він був рядовим солдатом
В нескореній маршовій роті,
У битві страшній, шаленій.
Та знав я, що є він у мене
І мабуть від того — вижив.

II.

А потім переможний травень
Стрічав солдатів хлібом-сіллю

І гоїлись дитячі рани
Уперто боляче, повільно.
Вертались воїни з розлуки
На пустку-лан в свої артілі.
Ішли безногі і безрукі,
Були на диво й зовсім цілі.
Приїхав батько. Взяв на руки
І враз підкинув аж до стелі,
А потім їв я справжній цукор
В напіврозваленій оселі.
Зібрались гості — ціле військо,
Худі, на милицях, вусаті...
В кутку ридав хлопчак сусідський,
Що серед них немає тата.
Не знаю, що творилось далі,
Бо я, забувши страх війни,
Заснув, на батьківські медалі
Схиливши голову спокійно.
І був якийсь той сон незвичний,
Із казки вирваний неначе:
Мені приснився хліб пшеничний,
Якого ще в житті не бачив.

III.

А потім журавлі сурмили в осінь,
Буяли весни в рідному краю,
І в світ мільйонобарвний, стоголосий
Пішов топтать дорогу я свою.
І був щасливий — правди ніде діти,
Над все любив дитячий гам і шум,
Умів до сліз сміятися й радіти,
Бувало й плакать, щоб ніхто не чув
Стежками йшов нерівними, крутими
У світ дитячих і юнацьких літ,
А поруч крокували побратими:
Хороша книга, добра праця й піт.
І не злічу доріг, не перемножу
Усіх подій, з якими вчився й ріс,
Але чомусь виносити не можу
І досі я гірких дитячих сліз.
Стаю тоді німим і мов незрячим,
Лиш тільки важко серце в грудях б'є.
Мені здається — то надривно плаче
Дитинство покалічене моє.
Ровеснику! В цей день поглянь навколо,
Як може світ змінитись і цвісти!
Будь пильним. Будь безстрашним, і ніколи
Ганебних війн і сліз не допусти!

с. Триліси,
Олександрівського району.

ЗЛІТ ГОЛУБИХ ПАТРУЛІВ

КИЇВ, 20 серпня. (РАТАУ). Більш як 200 хлопчиків і дівчаток взяли участь у республіканському зльоті голубих патрулів, який завершив свою роботу. Юні любителі природи підбили підсумки всесоюзної операції «Живе срібло».

Багато добрих справ на рахунку піонерів і школярів України. Лише за один рік дозорці голубих патрулів врятували понад 50 мільйонів мальків, посадили на берегах ставків і річок 30 тисяч дерев і кущів, зробили 7 тисяч штучних гнізд для нересту риби, очистили і впорядкували більш як 400 джерел. Кращих показників добилися юні натуралісти Ровенської, Черкаської, Кримської і Чернігівської областей. Саме їх представники — Микола Цимбалюк, Олександр Лабунець, Алла Брянцева і Наталка Яріна вийшли переможцями конкурсу, проведеного в останній день зльоту. Разом з 130 своїми товаришами вони нагороджені цінними подарунками Укррибводу і Міністерства освіти УРСР.

ДО РІДНОГО ДОМУ.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

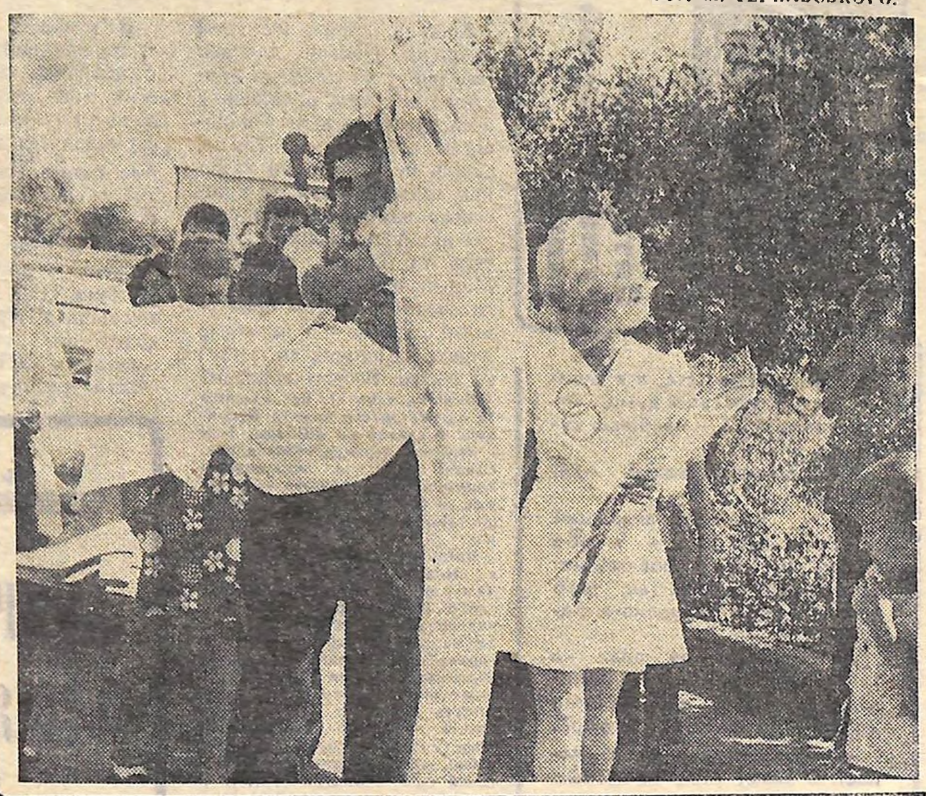

ЧИ СТАНЕ НАТАЛКА ПОЕТЕСОЮ?

Літературно-мистецький клуб „ГРОНА“

«Мені 17 років, я вступаю до педагогічного інституту, але мрія моя не педагогіка, точніше, педагогіка, але деякою мірою інша. Я хочу бути поетом, ця мрія не полишає мене з самого дитинства. Ні. Я не сподіваюсь на легку працю, тому, що знаю — так не буває у письменників. Знаю не з слів, а по собі. Адже був час, коли я видавала вірші миттєво, і тоді я не спала ночами — писала, не вчила уроків — писала, не слухала пояснень (на уроках, певно ж, — А. Н.) — писала, коли йшла додому, подруги розмовляли зі мною, а я їх не чула — складала. І ось в такі дні я щаслива. Я дуже поважаю себе в ці дні, дуже багато відкриваю для себе і, мабуть, для інших. Але бувають дні, коли я не хочу писати, точніше, розумом я завжди хочу писати, а от настрою немає, думки, ідеї немає, і не пишеться. Ні, я, звичайно, можу заримувати слова, але ж буде це не від душі.

Я не прагну бути знаменитою, але я хочу, щоб усі люди займалися тим, що їм до вподоби, адже це так здорово! Тоді б усі були щасливі, і світ був би набагато змістовнішим і красивішим, я впевнена! Чесно кажучи, я не зможу нічим іншим займатися по-справжньому, а це ж погано. Дуже прошу допомогти мені, порадити, куди краще вступити, що вивчити?..

Будь ласка, зрозумійте мене і, дуже прошу, не відповідайте мені за загальним шаблоном.

Наталка К.».

МИ НАВОДИМО цього листа повністю, не змінюючи стилю авторки. Ми лишень не знайомимо читачів з кількома поетичними спробами Наталки, котрі надійшли теж. Дівчина пише, як кажуть, від щирого серця. Незважаючи на свою юність, вона прагне — наскільки дозволяє їй світосприймання — осмислити сутність життєвих ситуацій, в котрих побувала сама: намагається говорити не лише з точки зору особистого «я», а й з позицій досвіду, виробленого життям.

Отже: чи стане Наталка поетесою?

У зв'язку з цим пригадується давня розмова. Один юнак запитав Моцарта, як писати симфонії?

— Ви ще занадто молодий. Чому б вам не почати з балад? — сказав композитор.

Юнак заперечив:

— Але ж ви почали писати симфонії, коли вам не сповнилось ще й десяти років!

— Так, — відповів Моцарт, — проте я нікого не розпитував, як їх треба писати!

Продовжуючи думку, доцільно, навіть необхідно буде ствердити, що світ знає одного Моцарта і, загалом, рівних йому не так уже й багато.

Їм усім притаманна була надзвичайна працьовитість, кипуча енергія, невсипуща життєдіяльність. За пізнанням істини у великих людей стояли колосальний обсяг роботи, прагнення до постійного творчого пошуку, до самовдосконалення, духовного збагачення.

Сьогодні життя гортає перед нами ще більше сторінок безмежного, всеосяжного кола питань, явищ, подій, ставить численні проблеми. І від того, наскільки ми бажаємо заглибитися у цей світ, залежить повнота нашого кругозору, визначається багатство чи убогість натури, врешті, утверджується здорова особистість з власними переконаннями, світоглядом.

Повторимо: за цим стоїть титанічна робота, складна й нелегка, проте радісна аж до символічності самої суті. Молодь, напевне ж, чула розповіді про те, що Менделєєву його таблиця періодичної системи хімічних елементів приснилася — настільки жив учений великою ідеєю. Відомо також, що тричі Герой Соціалістичної Праці академік Курчатов, захоплений своєю справою і відчуваючи її великий зміст для поколінь, тринадцять років і дев'ять місяців не відпочивав жодного дня, не кажучи вже про відпустки, хоч як його не умовляли друзі. Такі люди покрили себе немеркнучою славою працелюбства, творчого горіння...

Світ Наталчин, про це свідчать її поезії, ще не настільки широкий, щоб розібратися в усій багатоманітності життєвих речей, хоч сама спроба заслуговує найвищої похвали. Тільки від цієї спроби трішечки віє самозахопленістю. І хоч треба зважити на молодість — в таку пору самокритично осмислювати себе тільки вчимося, все ж повчальною буде характерна історія, яка трапилася з одним моряком і змусила його вдатися до переоцінки важливих речей, певніше визначила його світосприймання. Наш моряк над усе любив малювання, і друзі на військовому кораблі не могли не погодитись із тим, що в молодого художника є «божа іскра». Працював пензлем він швидко, і досить скоро в нього набралося кілька десятків картин. Тож, коли в порту великого міста відкрили виставку творів самодіяльних митців, нести художні полотна йому допомагав товариш — сам не впорався б.

— У вас, добродію, в кожному творі — пальми, — звернувся до нього вимогливий мистецтвознавець, котрий очолював комісію по відбору картин на виставку. — Скажіть, вам доводилось бачити ці дерева живими?

Моряк зізнався, що жодного разу.

Старий художник скрушно похитав головою і розвів руками.

Минуло відтоді чимало часу. Художник, пригнічений невдачею, нікого не впускав у свою каюту-майстерню. Врешті, всі на кораблі помітили зміну в його настрої. А за тим він таки наважився під час перепочинку винести на палубу своє останнє, і єдине за весь час після розмови з комісією, полотно. На ньому був зображений моряк зі снарядом в руках після тієї миті, коли на судно передали сигнал тривоги. Присутні, його товариші, що оточили картину разом з її автором зусібіч, завмерли від подиву і захоплення. Кожен відчув, що цей герой може зійти з полотна і стати поруч, — настільки реальним, живим він здавався...

Наталка пише: «Адже був момент, коли я видавала вірші миттєво, ...і ось в такі дні я щаслива. Я дуже поважаю себе в ці дні, дуже багато відкриваю для себе і (завважте — А. Н.), мабуть, для інших». Геніальність Пушкіна дозволила йому сказати: «Минута — и стихи свободно потекут». Але ж спробуйте довідатися, як творив великий поет. Про це написано чимало книг, досліджень. Тоді стане зрозумілим, з чого складається геніальність, чого коштувала Пушкіну кожна строфа. Однієї «божої іскри»— ой, як недосить.

До поезії, до справжньої поезії дівчині ще треба крокувати життям. Бо в ній, у поезії, якщо коротко, — музика нашого життя, яке, щоб писати, треба знати, а щоб знати — треба працювати, не цураючись і роботи — великої й малої, і професії також.

Поезія — то цілий світ, багатий і незвичайний, небуденний, якщо хочете. Світ, в котрому істини життєві утверджуються безліччю образів, рядки лягають не узвичаєними формами, творяться не найуживанішими словами, а багатоманітністю художніх засобів нашої мови.

І, напевно, останнє. Наталка бідкається, що «розумом завжди хоче писати, а от настрою нема, думки, ідеї нема, і не пишеться... Я, звичайно, можу заримувати слова...». Не треба! Не варто просто римувати на кшталт: корова — дрова. Вся наша література, особливо ж поезія, — кожна книга, яку з цікавістю стрічає вимогливий світ читачів, тоді живе, коли написана на матеріалі живому, коли ніби по-новому освітлює, здавалося б, уже знайоме, близьке, але піднятє художником на рівень узагальнень, розкриває потаємні глибини душі людини праці, яка не лише виконує й перевиконує виробничі норми, а й сповнена прекрасних помислів і високих поривань. Такі твори виховують, стають доброю школою для молодих трудівників, вони ніби кажуть: ось так живуть і працюють наші сучасники, беріть з них приклад.

Письменник, поет нашої багатонаціональної Батьківщини не може задовольнити нас «кабінетними» творами. Бути в гущі подій, які відбуваються в країні, крокувати в ногу з життям (читайте — заглядати в майбутнє), пліч-о-пліч з ударними загонами молодих будівників комуністичного суспільства — перша життєва необхідність, органічна потреба для літераторів і тим більше для початкуючих.

Що ж, відповідаючи Наталці К. не «за загальним шаблоном», редакція сподівається, більше того, вірить: проблеми розмови вийдуть за межі одностороннього зв'язку з молодіжною аудиторією читачів, покличуть до пера багатьох юнаків і дівчат, біографії котрих нерозривно пов'язані з комсомолом.

Л. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

● ПРИРОДА І ТИ

ВДРУГЕ ЦВІТЕ КАШТАН

Жителям нашого обласного центру, напевне ж, запало до ока цікаве, незвичайне для третьої декади серпня видовище: на розі вулиць Шевченка і Луначарського цвіте каштан. Дивовижним видається не тільки те, що травневі розкішні бутони цвіту з'явилися на дереві і в кінці літа. Повсюди на гілках висять плоди в зеленій «оправі», яка незабаром почне лускати, і вистрілюючи в асфальт тротуару темнокоричневими каштанами. А на одній гілці — цвіт.

Як пояснив інженер Кіровоградського обласного управління лісового господарства і лісозаготівель С. С. Горбач, унікальне явище в природі спричинилося кліматичними умовами нинішнього року. Посушлива погода привела до того, що листя дерев почало жовкнути і опадати передчасно. Бруньки не встигли відмерти, як напередодні зими. Останнім часом пішли щедрі дощі, напоїли землю і дерева поживилися вологою. Бруньки не «дрімали», а відразу ж кинулися рости. Так і з'явилися у місті цілком реальні, живі суцвіття на каштанах, мовби навесні. Хочете пересвідчитись? Будь ласка, адреса названа, а картина дуже приваблива.

Л. МИХАЙЛІВ.

м. Кіровоград.

МАКОГОНОВА ЮШКА

Сатирично-гумористичний випуск

„БО НА РОБОТІ Я В ПОШАНІ...“

ГУМОРЕСКА

От ВИ заперечуєте, а я залишаюсь при своїй думці: чоловікові в сім'ї — найбільш сутужно.

В будинкоуправлінні мені сказали:

— Ти, Вугляк, найкращий слюсар у нас. І сім'я в тебе велика. Ми тебе поважаємо. То й надалі працюй так, щоб були проценти та зарплата підходяща.

І я стараюсь. Дав план на 107,3 процента. Зарплату і преміальні приніс до копієчки дружині. Та їй хіба догодиш?..

— Знову просурмонив чайові. Я знаю: тобі не менше п'яти карбованців дають, коли полагодиш безнадійний водовід чи газову колонку.

Вона б, може, мовчала ще. Але прийшов учора пізно додому. Трохи з «настроєм». Катька своє:

— Тебе діти ніколи не бачать! Ти мені не допомагаєш...

От тобі «прекрасна половина». Я ж минулої суботи навіть ряднини повитріпував, склянку після чаю помив! Але ж ні. Моя Катька невгамовна:

— Як тобі пальці не болять після того доміно?

Ну, забивали. Ну, просиділи до вечора. Так це ж для здоров'я. Повітрям дихали. Випили по сім кухликів «кокуру», звеселіли трохи. Якби пили на кухні, після другого запаморочило б. А так ще й хокея бачив. Правда, задрімав після другої шайби...

А Катька дується:

— Що ти мені за чоловік! Я тільки й чую, як ти хропеш, а ніжного слова ніколи не промовиш.

Знову неправда.

— Дай, мамуньо, холодненького кваску, — кажу вранці.

А вона:

— Помиї краще випий, щоб у роті не пересохло.

— Давай, дорогенька, купимо мотоцикла-козлика для рибалки.

— Ходи на чотирьох, як це ти вмієш, гаспиду зашерстілий! А то ще дітей осиротиш...

От тобі й ніжності...

Хотів їй, нарешті, догодити. Купив у день іменин набір каструль, імпортного віника. Так Катька знову вийшла з себе.

— Мене й так з-за тарілок та пелюшок люди не бачать.

І по плечах каструлею. Правда, я перший простягнув руку — до кіс. Сама ж винна — налила мені борщу без сметани...

Тепер я знаю, що зроблю. Не дам зарплати. Буду сидіти в суботу й неділю вдома. Побачу, якої вона заспіває. Я таки навчу її ніжності й приязні до чоловіка. Бо на роботі я в пошані, 107,3 процента даю. То хай і вона це збагне...

М. КРОКУН.

ФЕЙЛЕТОН

„СИРЕНИ“ МІНЯЮТЬ ФАХ

Кажуть, давно, ще коли добродій Нептун добував собі рибку на сніданок простим тризубцем, водились у його царстві істоти у жіночій подобі — сирени. Так от, сиділи ці сирени на каменях, звісивши ноги, та й тихенько щось мугикали собі під ніс. А як забачать корабель, то гучніш співають. Моряки почують — та й ну на звабливі голоси простувати! Хрясь — і корабель лускає на камені, як гарбуз на порозі. Весело сиренам!

Нині часи не ті. Без схолоту та кілометрового невода Посейдону оселедця не піймати. Тож і сирени перекваліфікувались. Стали вони за прилавками крамниць і закликають на рифи вже не бравих моряків, а людей прозаїчнішого складу — випивох.

Поїдьте, скажімо, у Рівне, що в Новоукраїнському районі. Там у буфеті продавець В. Чудненко завжди пригостить вас чаркою-другою «білої». Ну, коли ви людина приїжджа, то справа тим і обмежується, а місцевому жителю В. Чудненко може відкрити «кредит» і пригощати «за так», вірячи на просте слово джентльмена. Втім, слово до справи не пришиєш, тому буфетниця завела такий собі «золотий список», котрий терпляче чекає дня зарплати. І несуть боржники в той день грошики. Не за цукерки зважте...

А то завітайте в Андріївку Тишківської сільради Добровеличківського району. Там теж з чуйністю ставляться до бажань покупців. Горілку вам продадуть у місцевій крамниці у будь-яку годину: і «до 11-ї», і «після 19-ї».

Проте ніде так тепло і чуйно не ставляться до запитів любителів спиртного, як у Кіровоградському районі. В магазинах № 3 та № 13 Грузківського ССТ продавці Мартиненко та Вовченко «відпускають» горілку на розлив, а у районному гастрономі після 19-ї години спокушених зеленим змієм зустрічає з рушниками сама директор т. Кучерява: «Ласкаво просимо, заходьте до нас! Вам «білої» чи чогось популярнішого, «червоного», скажімо?». І сама ж обслужить того покупця. Або доручить це зробити продавцеві Задіній. Суть не в тому, хто обслуговує. Дорога увага, чи не так?

А оце недавно відбулась така сцена у піщанобрідському магазині «Колосок» Добровеличківського району.

— Тітонько, продайте дві пляшки вина?

— Чую голос не хлопчиків, а мужів! — сказала продавець О. Кононцева, і подала жадані пляшки. — Сервіс!

Втім, фінал цієї історії трохи прикрий: випивши на березі річки вино, як кажуть, «без закусі», неповнолітні Кликута і Михеєв отримали отруєння шлунків. Але погодьтесь, Кононцева тут ні при чому. Давати інструкції «по закусюванню» в її обов'язки не входить. Головне — збути товар, дати план. Цієї ж думки дотримується і продавець продовольчого магазину Аджамського ССТ Кіровоградського району т. Хоменко, котра продавала горілку неповнолітнім і, до речі, «в боротьбі» за виконання плану постраждала. Довелось їй викласти 25 карбованців штрафу з власної кишені.

Так, рознукана це справа — задовольняти примхи любителів спиртного. А самим любителям, думаєте, легко? Он на кіровоградському ремзаводі «Укрсільгосптехніка» завели таку «чорну книгу» і усіх друзів зеленого змія заносять туди. І за кожним — індивідуального шефа. Непитущого, головне! Ось і гульни з таким шефом...

Ще важче тим, хто любить хильнути за кермом. Он у Добровеличківському районі за півроку 103 водії позбавлено прав. Отак постраждали «безвинні» ні за що, ні про що.

Але згадані продавці вважають інакше. Не вмієш пити — не берись! Машину водиш — і не думай «причащатись».

Як же бути? Коли тебе ой як спокушають солодкоголосі «сирени» за прилавками крамниць.

П. СЕЛЕЗНЬОВ,
інспектор обласного комітету народного контролю.

Від редакції: Нам відомо, що деякі названі у цьому фейлетоні працівники торгівлі, котрі порушували правила продажу спиртних напоїв, понесли адміністративні покарання. Так, оштрафована В. Г. Чудненко на 30 карбованців. Вказано і директорові онуфріївського магазину № 20 О. І. Курилі, у «загашниках» якого знайдено 5 ящиків горілки, котру магазинові взагалі не дозволено продавати. А як зреагували на порушення в колективах, де працюють Чудненко, Задіна, Кучерява та Кононцева? Редакція чекає відповіді і з колективів правлінь Кіровоградської, Новоукраїнської та Добровеличківської райспоживспілок.

І, на контролі: як комітети комсомолу Добровеличківського району ставляться до фактів пияцтва серед молодих водіїв, райком комсомолу?

В. о. редактора М. УСПАЛЕНКО.

ТЕЛЕЕКРАН ТИЖНЯ

з 25 по 31 серпня

25 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.25 — к. т. «Творчість юних». Концерт. (М). 9.50 — к. т. «У світі тварин». (М). 10.50 — к. т. «Клуб кіноподорожей». (М). 11.50 — Новини. (К). 12.05 — к. т. «Будь сильним, будь спритним». (К). 12.45 — к. т. Худ. телефільм «Юркові світанки». 1 і 2 серії. (К). 15.20 — «Бесіда про спорт». (М). 15.50 — к. т. «Наш сад». (М). 16.20 — к. т. «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «Девіз — висока якість». (К). 16.50 — Фільм-концерт. (К). 17.15 — «Голубі експреси Харківського метро». (Х-в). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «Загадки і відгадки». (М). 18.30 — Міжнародний фестиваль телепрограм «Райдуга». Румунія. к. т. (М). 18.55 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «П'ятирічку — достроково». (М). 19.40 — к. т. Л. В. Бетховен. Увертюра номер три. (М). 19.55 — к. т. І. О. Гончаров. «Звичайна історія». Фільм-спектакль. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Продовження фільму-спектаклю. (М). 22.40 — Спортивна програма. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.25 — «Творчість юних». Концерт. (М). 9.50 — «У світі тварин». (М). 10.50 — «Клуб кіноподорожей». (М). 11.50 — Новини. (К). 12.05 — «Будь сильним, будь спритним». (К). 12.45 — Худ. телефільм «Юркові світанки» 1 і 2 серії. (К). 16.20 — к. т. Худ. фільм «Останній гайдук». (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт «Співає Ельвіра Узупян». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «Екран молодих». (Д-к). 20.15 — Муз. антракт. «Лючія». (К). 20.30 — «На ланах республіки». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Кінокомедія «Живе такий хлопець». (К). 23.05 — Новини. (К).

26 ПЕРША ПРОГРАМА. 14.25 — Док. фільм. (М). 14.45 — к. т. «На приз клубу «Шкіряний м'яч». (М). 15.45 — Д. Фурманов. «Чапаєв». (М). 16.30 — «Шахова школа». (М). 17.00 — «Фільм — дітям». «Полонені барсової ущелини». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. «Веселі ноти». (М). 18.30 — к. т. «Ми будуємо БАМ». (М). 19.00 — Д. Шостакович. Перша симфонія. (М). 19.30 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 1 серія. к. т. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Вечір молоді Москви, присвячений 40-річчю стахановського руху. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00 — Наша афіша. (К). 16.05 — «П'ята трудова». (К-д на Республіканське телебачення). 16.45 — «Іде патруль народний». (Одеса). 17.15 — Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості трудящих. «Народні таланти». (К). 17.45 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Х-в). 18.00 — Оголошення. (К). 18.30 — Док. фільм «Дорога». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.45 — «Театр піднімає завісу». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Запрошуємо на пісню». (Ужгород). 22.00 — Показові виступи радянських фігуристів. (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

27 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.25 — к. т. «Живуть на світі діти». (М). 9.55 — Д. Шостакович. Перша симфонія. (М). 10.25 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 1 серія. к. т. (М). 11.50 — Наша афіша. (К). 11.55 — к. т. Худ. телефільм «Юркові світанки». 3 серія. (К). 13.00 — Новини. (К). 13.30 — «В ім'я миру». (Запоріжжя). 14.30 — Тел. док. фільм. (М). 15.25 — «Розповіді про професії». (М). 15.55 — «Наука — сьогодні». (М). 16.25 — «Фільм — дітям». Худ. фільм «Прапори на баштах». (М). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Мультфільм. (М). 18.30 — Концерт. (М). 18.55 — «Тираж «Спортлото». к. т. (М). 19.05 — «На запитання телеглядачів відповідає член-кореспондент АН СРСР В. Г. Афанасьєв». (М). 19.35 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 2 серія. к. т. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «На вулиці Нежданової». (М). 22.35 — к. т. «Концерт арт. балету». По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Гімнастика. (М). 9.25 — «Живуть на світі діти». (М). 9.55 — Д. Шостакович. Перша симфонія. (М). 10.25 — к. т. Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 1 серія. (М). 13.00 — Новини. (К). 13.30 — «В ім'я миру». (Запоріжжя). 16.35 — Наша афіша. (К). 16.40 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «Девіз — висока якість». (Львів). 17.20 — «Піонерський калейдоскоп». (Х-в). 17.50 — Док. телефільм «Правофлангові». (К). 18.00 — «Сільськогосподарський тиждень». Телеогляд. (К). 18.15 — Оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт «І все ж таки море». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «Екран молодих». (К). 20.30 — Кіножурнал. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Новини кіноекрану». (К). 22.45 — Новини. (К).

28 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.25 — к. т. «Приходь, казко!». (М). 9.55 — к. т. Концерт артистів балету. (М). 10.35 — к. т. Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 2 серія. (М). 12.00 — Новини. (К). 12.15 — Худ. фільм «Живе такий хлопець». (К). 16.20 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «Девіз — висока якість». (Х-в). 16.50 — Муз. антракт. (К). 17.05 — «Золоті зірки України». (К). 17.20 — «Поезія». (К). 18.00 — «Людина. Дорога. Автомобіль». (К-д). 18.15 — к. т. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — «До початку нового навчального року». (М). 19.00 — «Кіровоградщина спортивна». (К-д). 19.15 — Телефільм. (К-д). 19.30 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 3 серія. к. т. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Відбірний матч Олімпійського турніру з футболу. Збірна Норвегії — збірна СРСР. Передача із Осло. к. т. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Гімнастика. (М). 9.25 — «Приходь, казко!». (М). 9.55 — Концерт артистів балету. (М). 10.35 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 2 серія. (М). 12.00 — Новини. (К). 12.15 — Худ. фільм «Живе такий хлопець». (К). 15.25 — Наша афіша. (К). 15.30 — Для дітей. «Сонечко». (Львів). 16.00 — «Населенню — про цивільну оборону». (К). 16.20 — «Наш сучасник». (М). 16.50 — Програма короткометражних фільмів. (М). 18.00 — «Товари — народу». (К). 18.30 — Муз. фільм. (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «На ланах республіки». (Донецьк). 19.45 — «Портрет митця». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. фільм «Мости». (К). 23.05 — Новини. (К).

29 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.25 — «Один за всіх, всі за одного». к. т. (Л-д). 10.10 — к. т. Тел. багатосерійний худ. фільм. «Слідство ведуть знатоки». 3 серія. (М). 11.40 — Новини. (К). 11.55 — к. т. Худ. телефільм «Юркові світанки». 4 серія. (К). 14.15 — к. т. Програма док. фільмів. (М). 15.30 — «Рос. мова». (М). 16.15 — «До 40-річчя стахановського руху». «Гірняк». (Донецьк). 17.00 — Телеконцерт. (К). 17.30 — «Вісті». (К). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Здрастуй, школо!». к. т. (М). 18.30 — Фільм-концерт. (М). 18.45 — «До Дня шахтаря». (К-д). 19.00 — Телефільм. (К-д). 19.45 — Худ. фільм «Вулиця повна несподіванок». к. т. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Концерт, присвячений Дню шахтаря. к. т. (М). 23.00 — к. т. Міжнародні змагання з боксу. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.25 — «Один за всіх, всі за одного». (Л-д). 10.10 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Слідство ведуть знатоки». 3 серія. (М). 11.40 — Новини. (К). 11.55 — Худ. телефільм «Юркові світанки». 4 серія. (К). 15.35 — Наша афіша. (К). 15.40 — «Містам і селам України бути зразковими». (Харків). 16.15 — Концерт учасників художньої самодіяльності. (М). 16.45 — «Фільм — дітям». «Семург». (М). 18.00 — «Передовий досвід — всім». (К). 18.15 — Оголошення. (К). 18.30 — Для школярів. «Сурмач». (К). 19.00 — Спортивна програма. В перервах — «На добраніч, діти!» і новини. (К). 21.15 — Концерт дружби. (К). 22.45 — «Час». (М).

30 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.25 — к. т. «Наш цирк». (М). 9.40 — «Для вас, батьки!». (М). 10.10 — к. т. Муз. програма «Ранкова пошта». (М). 10.40 — к. т. «Розповіді про художників». Народний художник СРСР А. Пластов. Передача 2-а. (М). 11.10 — Вистава. (М). 11.55 — «Рух без небезпеки». (М). 12.25 — «Літ. бесіди». (М). 13.15 — «Екран переможців змагання». (К-д). 14.15 — к. т. «Одна година у Москві». (М). 15.15 — Худ. фільм «Велике життя». (М). 16.40 — «Співдружність». Тележурнал. (М). 17.10 — к. т. Муз. фільм. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. Мультфільм. «Червоненька квіточка». (М). 18.55 — «До початку нового навчального року». (М). 19.25 — к. т. «Пісня-75». (М). 19.45 — Худ. фільм. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Міжнародні змагання з боксу. (М). 23.00 — к. т. «Концерт-після концерту». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Наша афіша. (К). 10.05 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 10.35 — Док. фільм. (К). 11.35 — Суботній репортаж «Міжнародна виставка «Вугілля-75». (Донецьк). 12.05 — Показові виступи радянських фігуристів. (К). 13.05 — Худ. телефільм «Друге дихання». 1 серія. (К). 14.10 — Для дітей. «До побачення, літо!». (К). 14.40 — Фільм-концерт «Маленький джигіт». (К). 15.10 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «Критерій пошуку — ефективність». (Х-в). 15.40 — Муз. фільм «Любов-мелодія». (К). 16.20 — «До 40-річчя стахановського руху». «Герої крутих пластів». (В-д). 17.30 — Телефільм «Останні етюди». (К). 18.00 — «Екран передового досвіду». (К). 18.25 — Фільм-концерт. «Співає В. Макаров». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.20 — «Сатиричний об'єктив». (К). 19.40 — Л. Хєллман. «Лисички». Вистава. (Д-к). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави. 22.50 — «Старт». (К). 23.30 — Новини. (К).

31 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика для дітей. (М). 9.30 — к. т. «Будильник». (М). 10.00 — к. т. — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — к. т. Вистава. (М). 12.00 — «Муз. кіоск». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — к. т. «Діти Країни Рад». «Серце в подарунок». (М). 14.25 — к. т. «Сьогодні — День шахтаря». Бесіда з міністром вугільної промисловості СРСР Б. Ф. Братченком. (М). 14.40 — к. т. Муз. програма «У години відпочинку». (М). 16.25 — к. т. «Міжнародна панорама». (М). 16.55 — к. т. «Фільм — дітям». «Ось і літо пройшло». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. Мультфільми. (М). 18.40 — к. т. «Клуб кіноподорожей». (М). 19.40 — к. т. Худ. фільм «Зломана підкова». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Не ховай посмішку». Вистава. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Наша афіша. (К). 10.05 — «Павлиські казки». (К-д на Республіканське телебачення). 10.25 — Кіножурнал. (К). 10.35 — Худ. фільм «Сліпий дощ». (К). 11.35 — Фільм-концерт. (К). 12.20 — Худ. телефільм «Друге дихання». 2 серія. (К). 14.00 — «Сільські обрії». (Х-в). 14.30 — «По сторінках улюблених опер». (К). 15.30 — «Екран молодих». «Стахановці 70-х». (К). — «Концерт радянської пісні». (Львів). 17.00 — «Сьогодні — День шахтаря». «Слава героям п'ятирічки». (Донецьк). 18.00 — Муз. пошта — героям стахановського руху. (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «До початку нового навчального року». (К). 19.45 — «Ви нам писали». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 1 серія. (К). 22.35 — Новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 07672. Індекс 61197. Зам. № 13366. Тираж 59 000.